

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET
Komisija za državno ureditev

7

Številka: 740-01/17-1/ EPA 1718-VII
Ljubljana, 29. 3. 2017

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je, na podlagi drugega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo, 95/09 – odl. US, 21/13 - ZFDO-F) in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15), sprejela naslednje

M n e n j e

**k Predlogu zakona o državnem odvetništvu
(ZDOdv) - druga obravnava**

Komisija za državno ureditev (v nadaljevanju: komisija) je na 84. seji 22. 3. 2017 obravnavala Predlog zakona o državnem odvetništvu (v nadaljevanju: predlog zakona) – druga obravnava, EPA 1718–VII, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada RS (v nadaljevanju: predlagatelj).

Komisija predloga zakona **ne podpira**.

* * *

Predstavnica Ministrstva za pravosodje (v nadaljevanju: MP) je predstavila predlog zakona, ki pomeni temeljito prenovu institucije sedanjega Državnega pravobranilstva (v nadaljevanju: DP). Na novo se ustanavlja Državno odvetništvo (v nadaljevanju DO) kot poseben državni organ, ki bo prek pravnega zastopanja opravljal strokovne naloge varstva premoženja in drugih pravic države. V predlogu zakona se daje večjo težo pravnemu svetovanju državi in mirnemu reševanju sporov, kar pomeni, da se bo spor z državo lahko sprožil le po predhodnem postopku mirnega reševanja in šele, če ta ne bo uspešen, bo mogoče vložiti tožbo, drugače se bo ta zavrgla. Vse dodatne naloge se DO podeljujejo z namenom državi zagotoviti suverenega, strokovnega in fleksibilnega odvetnika, ki bo svetoval državi v premoženjskih zadevah. MP je opozorilo, da je predlog zakona v različnih fazah usklajevanja že več kot 2 leti, predstavilo je tudi zgodovino srečanj, ki so potekali predvsem na relaciji MP in DP. Mnoge rešitve v predlogu zakona so usklajene, odprto pa ostaja vprašanje statusa državnih odvetnikov. MP zagovarja rešitev, da bodo državni odvetniki javni uslužbenci, razen generalni državni odvetnik in njegov namestnik, ki bosta funkcionarja. Prek sistema javnih uslužbencev se lažje zasleduje cilje delovanja DO, kot je zastavljeno v predlogu zakona. DP pa meni, da morajo državni odvetniki ostati funkcionarji. MP meni, da statusno zgodbo državnih odvetnikov dodatno zapira in jim pritrjuje mnenje Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora (v nadaljevanju: ZPS), medtem ko DP meni, da mnenje ZPS govori ravno o nasprotnem in pritrjuje potrebi po ohranitvi funkcionarskega položaja državnih odvetnikov. DO bo poseben organ, ki bo strokovno samostojen, le nad upravljavskim delom DO bo, podobno kot pri sodiščih in državnem tožilstvu, bdela MP. Nadzor ne bo posegal ali se

vmešaval v delo državnih odvetnikov. Predlog zakona prinaša preimenovanje organa v DO, ker MP meni, da novo ime bolje opiše vsebino njihovega dela. Da se onemogoči vmešavanje politike v imenovanje državnih odvetnikov, se bo ustanovila Komisija za presojo ustreznosti kandidatov, ki bo presojala o primernosti kandidatov. S predlogom zakona se ustrezneje določajo subjekti zastopanja, državni odvetniki bodo tako zastopali državo in državne organe, dodaja pa se možnost, da lahko zastopajo tudi interese javnih agencij, skladov, zavodov ... in tudi samoupravnih lokalnih skupnosti in podjetij, ki so v lasti države. Sistem bo urejen tako, da vsi dodatno naštetih lahko predlagajo zastopanje državnih odvetnikov, generalni državni odvetnik pa bo odločil o zastopanju v primerih izjemnega pomena in interesa za državo. Državni pravobranilci doslej niso imeli možnosti za bolj aktivno zastopanje in zato se predlaga krepitev svetovalne vloge DO tako, da je treba v primeru varstvu interesov nad 100.000 evrov obvezno predhodno pridobiti mnenje DO. Večji pomen kot doslej je v predlogu zakona namenjen zastopanju pred mednarodnimi in tujimi sodišči in mednarodnimi in tujimi arbitražami. Državni odvetniki po predlogu zakona ne bodo več vezani na usmeritvena navodila kot doslej, kar bo okrepilo njihovo samostojnost in avtonomnost. Organ, ki se ga bo zastopalo, bo dal pristanek samo za nekatere odločitve, npr. za začetek postopka. Državni odvetniki bodo delovali izključno po svojem vedenju in strokovnem znanju. Disciplinska odgovornost državnih odvetnikov se ureja po vzoru sodniške disciplinske odgovornosti. Odgovornost se natančno in dosledno normira in kršitve disciplinske odgovornosti so taksativno naštetih. MP uvaja nadzor nad administrativnim oziroma upravljaljskim delovanjem DO, ker meni, da je bil doslej nezadosten. MP meni, da bo s predlogom zakona zagotovljeno učinkovitejše izvajanje pristojnosti, optimiziranje poslovanja in večja fleksibilnost. MP želi s predlogom zakona tudi zagotoviti razvoj kariernega sistema znotraj DO, saj zdaj državni pravobranilci pridejo takoj na pozicijo višjega sodnika in ni več napredovanja.

Stališče do predloga zakona je predstavilo tudi DP. DP je opozorilo na vprašanje samostojnosti in avtonomnosti institucije in menijo, da predlog zakona zmanjšuje samostojnost DO in po njihovem mnenju temu pritrjuje tudi mnenje ZPS. DP je opozorilo na stališče ZPS, da je predlog zakona v segmentu, ki govori o samostojnosti DO nejasen in zato ni mogoče govoriti o avtonomnosti DO. MP res ne sme posegati v odločitve DO, kar pa ne velja za Vlado, saj bo odločala o tem, ali bo DO zastopalo določen subjekt ali ne, ali se bodo opravila določena procesna dejanja, oblikovalo mnenje v zvezi z varstvom premoženjskih pravic. MP s predlogom zakona odloča o ukinitvi organa, ki je zgodovinsko umeščen v pravni red Republike Slovenije in ki deluje dobro, zato se po mnenju DP postavlja vprašanje, kaj je namen ukinitve DP v tej obliki. DP vseskozi poudarja, da kljub temu, da niso ustavna kategorija, spreminjanje podlag njegovega delovanja ne more biti nekonsistentno in neodvisno od siceršnje vpetosti v pravni red in to stališče je po njihovem mnenju usklajeno tudi z ZPS, kot so ga izpostavili v uvodu svojega mnenja. DP meni, da število pripomb in njihova vsebina ne omogočajo poprave besedila in zato je DP komisiji predlagalo, da predloga zakona ne podpre. DP opravlja strokovne naloge in se, glede na naravo svoje funkcije, vključuje v pravosodni sistem kot sodstvo, državno tožilstvo, odvetništvo in notariat. Kot del pravosodja bi moralo ohraniti samostojnost do državnih organov, saj zastopa interese različnih ministrstev in drugih državnih organov. Postavlja se vprašanje, kako se bodo reševali konflikti med različnimi državnimi organi, če bo DO pod nadzorom enega ministrstva (MP). DP zastopa tudi državo kot celoto, kar pomeni, da je dolžno velikokrat poenotiti nasprotujoča si stališča posameznih državnih organov in to je mogoče le, če je ločeno od organizacije državnih organov in zato je status državnega odvetnika njegovo delovno sredstvo, ki omogoča samostojno zastopanje. DP je v predstavitvi še opozorilo, da predlog zakona prinaša nevarnosti podrejanja organa politiki in političnega kadrovanja. DO bo delalo v skladu s stališči Vlade in po novem se poroča MP in zato se postavlja vprašanje, ali država potrebuje zastopnika pravnega reda ali vsakokratne politike na čelu Vlade.

* * *

Na komisiji se je po predstavitvi MP in videnju novega zakona s strani DP razvila živahna razprava, ki je bila tudi odraz neusklajenih stališč obeh organov do predloga zakona.

Člani komisije so spomnili na posvet z naslovom Vloga državnih pravobranilcev v luči reforme, ki je bil novembra 2016 v Državnem svetu. Na posvetu so bila predstavljena različna stališča do osnutka predloga zakona, ki je bil takrat še v medresorskem usklajevanju, vendar so bila v zaključku posveta sprejeta načelna stališča, ki so dajala upanje, da se bosta obe strani tudi glede najbolj težavnega področja, to je statusa državnih odvetnikov, uspeli v nadaljnjih korakih poenotiti. Z Državnega sveta so bili na obe ministrstvi (Ministrstvo za pravosodje in Ministrstvo za javno upravo) poslani zaključki posveta z apelom vsem vpletenim, da kljub dolgotrajni pripravi sprememb zakonodaje vložijo še dodaten napor za poenotenje stališč. Na posvetu sta obe strani poudarjali pomen samostojnosti in neodvisnosti dela državnih odvetnikov, preprečitev vstopa politike v procese kadrovanja in dela ter poudarjen pomen svetovalne vloge in poravnavanja pri delu državnih odvetnikov.

Komisija je opozorila na mnenje ZPS, ki je do predlaganega besedila precej kritična v smislu, da je predlog zakona nekonsistenten in v mnenju celo zapišejo, da je ustavno sporen v smislu 2. člena Ustave, ki zahteva jasnost in določnost predpisa. V predlogu zakona kritično izpostavijo nedorečenosti na področju organizacije dela DO, pristojnosti, kadrovanje in umeščenosti državnih odvetnikov v sistem javnih uslužbencev in v zvezi s tem ZPS opozori, da je predlog zakona glede umeščenosti v sistem javnih uslužbencev nedosleden, saj po eni strani v nekaterih določilih uporablja Zakon o javnih uslužbencih, v določenih delih, npr. pri disciplinskih postopkih, pa Zakona o javnih uslužbencih ne upošteva, ne da bi bila za to nedoslednost podana obrazložitev.

Člani komisije ne nasprotujejo spremembam sistema DP, vendar menijo, da reforma, ki na novo vzpostavlja sedanji sistem zastopanja države ni jasno obrazložena, poleg tega komisija opozarja, da je tudi DP pripravilo predlog posodobitve svoje službe, vendar ta ni bil upoštevan. Komisija je opozorila, da se je treba pri tako obsežnih reformah vedno vprašati, ali je korist, ki jo iz reforme dobimo, za državo tako velika, da jo je treba izpeljati, kajti vsaka reforma že sama po sebi pomeni zastoj dela določenega organa, in ali je mogoče tisto, kar želimo popraviti, mogoče narediti tudi z manjšimi posegi. Nujne so nekatere posodobitve, večji pomen svetovalni funkciji DO, jasnejša ureditev zastopanja pred mednarodnimi in tujimi sodišči in arbitražami, pomiritveni postopki, vendar bi bilo mogoče vse naštetu doseči tudi s spremembami obstoječega sistema DP. Predlog zakona, tudi glede na pripombe ZPS, ne prinaša zagotovila, da bo delo DO v prihodnje kakovostnejše, glede na nedoslednosti v predlogu zakona bi bilo lahko celo slabše. Status državnih odvetnikov je tudi po mnenju ZPS v predlogu zakona nejasen, na deklarativni ravni se govori o avtonomiji, na drugi strani pa nekatera določila ne sledijo takšnemu načelu. Komisija poudarja, da je element samostojnosti tudi pravica do neke notranje organizacije dela, finančne neodvisnosti in kadrovskega načrta organa.

Člani komisije se strinjajo, da samostojnost dela ne bo takšna, kot je bila doslej, če bo MP nadzorovalo administrativno delo organa, vsebinsko delo pa bo v določenih segmentih določala Vlada, npr. koga se bo zastopalo. Sistem javnih uslužbencev sam po sebi pomeni hierarhijo, navodila nadrejenega je v takšnem sistemu treba upoštevati in zato ni jasno, kako bo to delovalo v praksi, saj se od državnih odvetnikov pričakuje samostojno delo in sprotno odločanje na obravnavah. Na to dilemo je opozorilo tudi DP, kako bo lahko generalni državni odvetnik dal vsa navodila za obravnavo posameznemu državnemu odvetniku, saj se na obravnavah zgodijo nepredvidljive stvari, ali bo državni odvetnik prekinil obravnavo in prosil za navodila svojega nadrejenega. DP opozarja, da ko govorimo o neodvisnosti državnih odvetnikov govorimo tudi o statusu državnih odvetnikov in za opravljanje samostojne vloge državnega odvetnika je nujen status funkcionarja, če državni odvetniki postanejo javni uslužbenci, ne moremo več govoriti o avtonomnosti in samostojnosti dela. DP je na seji komisije posebej poudarilo težavo, kako se bodo reševali konflikti med različnimi državnimi

organi, če bo DO pod nadzorom enega ministrstva (MP). Predlagatelj je na predstavljeni dilemi na seji komisije odgovoril, da javni uslužbenci delajo samostojno in strokovno in ni treba, da ima nekdo status funkcionarja, da lahko ščiti interese države in da tega tako ne razumejo niti primerjalni pravni sistemi in da smo s sedanjo ureditvijo unikum. MP ne more pristati na to, da bi imeli državni odvetniki isti nivo ureditve, kot ga imajo sodniki. Prav tako je MP menilo, da ZPS ne problematizira statusa javnega uslužbenca za državne odvetnike, pri čemer je MJU jasno zapisalo, da predlog zakona zasleduje cilje po strokovnem in politično neodvisnem delovanju državnih odvetnikov in ga hkrati ustrezneje umešča v sistem izvršilne oblasti. Glede obsežne reforme organa DP je predlagatelj članom komisije pojasnil, da se zakon o DP 20 let ni spreminjal za razliko od sodstva in državnega tožilstva, ki sta se prilagajala spremembam. Predlagatelj je članom komisije pojasnil tudi, da se bo nadzor MP nad DO nanašal na upravni nadzor, kot ga poznajo tudi sodišča. Glede vsebine pa DO ostaja samostojen organ in generalni državni odvetnik bo tisti, ki bo lahko dajal navodila za delo. Predlagatelj je posebej poudaril, da ne gre za ukinitvev DP, ampak se organ preimenuje, dodaja se mu nekatere pristojnosti ter uvaja nadzor MP nad upravnim poslovanjem.

S predlogom zakona se bodo ukinila usmeritvena navodila in pri predstavitvi predloga zakona je bila ukinitvev navodil izpostavljena kot pomembna sprememba, ki bo omogočila večjo samostojnost delovanja državnih odvetnikov, vendar je komisija opozorila še na drug vidik usmeritvenih navodil, da ta niso nujno razumljena v smislu, da državni pravobranilci oziroma državni odvetniki ne bi smeli samostojno nečesa narediti, ampak gre za zasledovanje skupnega cilja z zastopanim in zato rešitev v novem predlogu zakona morda ni najbolj posrečena. Predlagatelj je pri tem člane komisije opozoril, da je DP usmeritvena navodila problematizirala in se s predlogom zakona ta dosledno in postopkovno določajo. Komisija je še dodala, da bi bilo mogoče usmeritvena navodila brez težav ukiniti oziroma jih spremeniti tudi znotraj obstoječega zakona o DP.

Poravnavanje je v predlogu zakona zelo poudarjeno kot področje, ki ga je treba okrepiti in tudi komisija se strinja, da je v našo družbo treba vnesti več možnosti alternativnih načinov reševanja sporov in poravnavanj, vendar pa člani komisije pri tem opozarjajo, da je v predlogu zakona breme poravnavanja dejansko preneseno na državljane. Če bo državljan želel tožiti državo, se bo moral najprej obrniti na DO, kjer bo sprožen postopek ne glede na to, ali ga bo želel ali ne. Glede na to, da v predlogu zakona ni jasno določena stvarna in krajevna pristojnost oddelkov DO, tudi ni jasno opredeljeno, na kateri oddelek se je v primeru tožbe treba obrniti. Če bo državljan vložil tožbo zoper državo ne da bi šel v postopek poravnavanja, bo njegova tožba zavržena, nikjer pa ni napisano, kaj se bo zgodilo, če bo vložil tožbo na napačen oddelek, ali to pomeni, da bo zamudil rok, ali se bo še vedno štelo, da je bila tožba vložena pravilno. Rešeno ni niti vprašanje, kaj se zgodi v primeru, če gre za več udeležencev spora in je med njimi tudi država, ali je tudi v takem primeru treba sprožiti postopke poravnavanja in kaj če se pri tem zamudi rok. Komisija opozarja, da je nerešeno vprašanje, kaj se zgodi, ko je vložena nasprotna tožba in ali se bo sodni postopek prekinil. S stališča pravic in varstva državljanov je ta del, v celoti gledano, precej nedoločen, kar ni korektno do državljanov. Rešitve, ki se tičejo pravic državljanov, bi morale biti zapisane jasno in dorečeno. Člani komisije so opozorili še na zaključek postopka poravnavanja v primeru, da ta ne uspe in mora DO izdati stališče oziroma potrdilo, da je šlo za neuspeh poskus poravnavanja, saj se tožba proti državi obravnava šele, ko je predloženo potrdilo, v nasprotnem primeru se tožba zavrže. Pri tem pa ni določeno, kaj se zgodi, če DO potrdila ne izda pravočasno, to je v 8 dneh, ali bo rok tekel naprej in kdo bo nosil posledice. Komisija posebej poudarja, da so mediacije dobra rešitev, če temeljijo na prostovoljni odločitvi udeležencev, ne pa, ko je takšna ureditev obvezna in lahko celo izgubiš pravico do tožbe, če obveznost spregledaš. Komisija je opozorila še na zastaralne roke, v predlogu zakona so določeni drugačni roki kot npr. v Zakonu o sodniški službi in razlike v predlogu zakona niso utemeljene. Predlagatelj je člane komisije seznanil, da bodo predhodni postopki, tudi glede na mnenje ZPS, še dodatno obrazloženi, je pa izpostavil, da je DP uvedbo teh postopkov ves čas zagovarjalo in so določbe v predlogu zakona v skladu s predlogi DP. Komisija je še

dodatno pojasnila, da s stališča strokovne javnosti, npr. odvetnikov in njihovih strank procesne predpostavke v predhodnih postopkih ovirajo uveljavljanje pravice državljanov proti državi.

Na seji komisije je bilo izpostavljeno tudi zniževanje pogojev za opravljanje dela državnega odvetnika. Doslej so bili pogoji za imenovanje najmanj nivo višjega sodnika, ker gre za opravljanje zelo odgovornega dela, zdaj se ta kriterij znižuje in DP zniževanje potrebnih izkušenj za delo državnega odvetnika problematizira. Predlagatelj meni, da bo z novim sistemom bolje urejen karierni sistem v DO in da bo omogočena pomladitev kadra.

Na komisiji je bilo odprto tudi vprašanje zastopanja javnega interesa s strani državnih odvetnikov – gre za razliko med zastopanjem javne naloge in javnega interesa, ki je bila izpostavljena tudi na posvetu v Državnem svetu, predstavil jo je profesor dr. Pirnat s Pravne fakultete v Ljubljani in dejal, da mora javni interes zastopati samostojen državni organ in funkcionar.

Komisija je v zvezi s širitvijo nabora subjektov, ki jih bo DO zastopalo, spraševala, kdaj lahko državni odvetnik odkloni zastopanje stranke in kako bodo ti izjemni primeri opredeljeni. Člani komisije so opozorili tudi na predlog Mestne občine Ljubljana, ki je predlagala, da se v predlogu zakona opredeli tudi subjekte, ki jih je ustanovila samoupravna lokalna skupnost in bi jih DO prav tako lahko zastopalo. Predlagatelj je članom komisije pojasnil, da je v predlogu zakona razširjen nabor tistih, ki jih bo DO lahko zastopalo, pri čemer so upoštevali tudi opozorila DP, da se jim v zvezi z novimi subjekti količina dela ne bi preveč povečala, zato so dodali varovalke. Zastopanje novih subjektov bo tako možno le v primeru, kadar bo šlo za zadevo, ki je za državo izjemnega pomena. Generalni državni odvetnik pa bo tisti, ki bo ocenil, ali gre v določenem primeru za izjemen pomen za državo ali ne. DP je izpostavilo, da gre za več kot 900 % povečanje števila subjektov in bo zato treba pripravljati veliko število mnenj, ki bodo podlaga za odločitve, ali gre za izjemen pomen za državo ali ne in bo pomenilo veliko obremenitev DO.

Postavljeno je bilo tudi vprašanje članov komisije glede političnega vmešavanja v kadrovanje v DO in ali je mogoče to sploh preprečiti. Predlagatelj je zavrnil očitek, ki se je pojavil v razpravi, da bo s predlogom zakona mogoče politično kadrovanje v DO. Z namenom preprečevanja političnega vmešavanja v imenovanje državnih odvetnikov bo ustanovljena Komisija za presojo ustreznosti kandidatov, v kateri bodo sodniki, tožilci, državni odvetniki in pravni strokovnjaki presojali o primernosti kandidatov in to ne bo več odločitev Vlade. MP zato meni, da bodo s sistemom zaposlovanja državnih odvetnikov kot javnih uslužbencev za nedoločen čas ti manj podvrženi vplivu politike, saj jih je doslej Vlada potrjevala vsakih 8 let. Posebej je predlagatelj poudaril strinjanje Ministrstva za javno upravo z novim sistemom in da Zakon o javnih uslužbencih jasno opredeljuje samostojno in strokovno delo javnega uslužbenca. Predstavnik DP je pri tem člane komisije opozoril, da Zakon o javnih uslužbencih v resnici ima določbe, da javni uslužbenec lahko zavrne izvajanje naloge ali ne deluje v skladu z navodili nadrejenega, vendar pa v komentarju zakona piše, na katere položaje se to nanaša in gre za upravne naloge (izdajanje odločb, inšpekcijskih odločb ...). Zastopanje in svetovanje državi, predhodni postopki, mediacija in varovanje javnega interesa pa niso upravne naloge in zato DP meni, da se s takšno spremembo statusa poruši koncept zastopanja in odpira niz ustavno-pravnih vprašanj.

Komisija je v razpravi opozorila tudi na to, da se je poročilo o delu DP vsako leto obravnavalo v Državnem svetu in v Državnem zboru in da s strani MP ni bilo slišati pripomb na predstavljena poročila, kar je presenetljivo glede na zdaj izraženo nezadovoljstvo z delom DP. Predlagatelj je potrdil, da v resnici v preteklosti niso imeli pripomb na poročila DP, vendar pa so komisijo opozorili, da so bili v poročilu v glavnem statistični podatki in da želijo, da so poročila v prihodnje drugačna in jih zato tudi bolj natančno opredeljujejo v predlogu zakona. Želijo tudi poudariti večjo transparentnost poslovanja DO, kar bo doseženo z več

objavami na spletnih straneh DO, letno poročilo pa bo moralo vsebovati analize primerov in delovanja organa in strateške usmeritve za delo vnaprej. Predlagatelj je pri tem še dejal, da so mnenja o tem, ali je DP delal dobro ali ne, lahko različna, mnenje MP je, da DP ne dela dovolj dobro. Predlagatelj je poudaril, da bi tudi drugi gradniki pravosodnega sistema lahko delali še bolje in da je zato treba sisteme prilagajati, pri čemer ne more biti nihče izvzet.

Komisija je sicer pohvalila dolgotrajno usklajevanje predloga zakona, vendar so člani komisije poudarili, da sodeč po nasprotujočih si stališčih DP in MP usklajevanja niso bila v celoti uspešna in niso prinesla ustreznega kompromisa. Komisija razume odgovornost MP, da poseže v delovanje organa, če meni, da ne deluje optimalno, vendar pa morajo spremembe nedvoumno zagotavljati avtonomnost delovanja DO, nesoglasja v razpravi med MP in DP pa ne vzbujajo zaupanja v pripravljene predloge. Člani komisije so izrazili dvom, da je to dobra popotnica za začetek delovanja DO. Komisija je mnenja, da je za delovanje tako pomembnega organa, kot je DO, nujna usklajenost med MP in DP, saj si ni mogoče predstavljati, kako se bodo izvajale naloge DO pri branjenju interesov države doma in v tujini ob diametralno nasprotnih stališčih glede statusa in nadzora in še nekaterih zadev. Prav tako tudi mnenje ZPS obe strani vidita kot potrditev svojih stališč, pri čemer so v mnenju ZPS opozorila o nekonsistentnosti predloga zakona in pravnih prazninah. Komisija je tudi izrazila dvom, da je mogoče pripombe urediti s pomočjo amandmajev. Predlagatelj je članom komisije zagotovil, da je stališča ZPS mogoče v predlog zakona umestiti z amandmaji, saj gre v večini za redakcijske popravke.

Ne gre za vprašanje, ali država potrebuje DO in ali ga je treba prilagoditi novim okoliščinam v družbi, vendar pa predvidena hierahičnost sistema in vprašanja, ki zbujejo dvome v možnost samostojnega in avtonomnega dela državnih odvetnikov potrebujejo dodatne argumente in usklajevanje. Komisija je menila, da je zato v tem primeru bolje nadaljevati pogovore kot pa hiteti s potrditvijo nedorečenega zakonodajnega predloga, saj imamo žal vsakodnevno možnost spremljanja rezultatov nedosledne zakonodaje. Komisija predloga zakona zato ni podprla.

* * *

Za poročevalko je bila določena državna svetnica Bojana Potočan.

Rajko Fajt, l.r.
predsednik